

впровадженні смертної кари припинення злочинності та передбачення рецидиву з боку злочинців. 28% респондентів виступають проти довічного утримання злочинців з державного бюджету. 17% респондентів переконані, що інші методи кримінально – правового впливу не є дієвими. Крім того ми дізнались, які злочини студенти вважають достатніми приводами до покарання через смертну кару. 83% респондентів обрали таким злочином вбивство, 11% - корупцію і лише 6% - державну зраду. Також, було з'ясовано причини, з яких, інша частина студентів виступає проти смертної кари. Так 45% респондентів не вважають смертну кару ефективною. 27% респондентів дотримуються принципу гуманності. 23% респондентів оцінюють дане питання з точки зору своїх релігійних переконань. Ще 5% вважають смертну кару неприйнятною через недосконалість слідчого процесу та можливість страти невинного.

Висновки. Проведений аналіз аргументів на користь смертної кари, дає нам змогу стверджувати, що поновлення смертної кари в Україні є недоцільним через відсутність гарантій ефективності, а також через несприятливі зовнішньополітичні та зовнішньоекономічні наслідки. За результатами дослідження, можна зазначити, що серед студентів ТДАТУ переважає позиція, що поновлення смертної кари не є доцільним. По – перше, бо смертна кара на думку молоді не є ефективною для досягнення справедливості та убезпечення населення України від злочинів. По – друге, варто зазначити, що зараз важливу роль у суспільстві відіграє принцип гуманності. Отже, більша частина молодого покоління не готова підтримати впровадження смертної кари.

Список використаних джерел.

1. Агаев Д. О. Современные тенденции развития института смертной казни / Д. О. Агаев. // Пробелы в Российском законодательстве. – 2012. – №1. – С. 156–157.
2. Петров В. Смертная казнь: все "против" и "против" [Електронний ресурс] / Владислав Петров // REALIST.ONLINE. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: <https://realist.online/article/smertnaya-kazn-vse-protiv-i-protiv>.
3. Про затвердження Порядку відшкодування вартості витрат на утримання засуджених в установах виконання покарань [Електронний ресурс] // Урядовий портал. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/249749438>.
4. Против смертной казни [Електронний ресурс] // COUNCIL OF EUROPE PORTAL. – 2018. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.coe.int/ru/web/moscow/protiv-smertnoj-kazni?desktop=true>.
5. Рамазанов М. Смертная казнь за казнокрадство: опыт Китая [Електронний ресурс] / Марат Рамазанов // Русская правда. – 2016. – Режим доступу до ресурсу: <http://ruspravda.info/Smertnaya-kazn-za-kaznokradstvo-opit-Kitaya-20483.html>.
6. Святенко Т. Страта: За що в Україні розстрілювали 20 років тому і чому перестали це робити [Електронний ресурс] / Тетяна Святенко // 112.ua. – 2016. – Режим доступу до ресурсу: <https://ua.112.ua/statji/strata-za-shcho-v-ukraini-rozstriliuvaly-20-rokiv-tomu-i-chomu-perestaly-tse-robyty-356063.html>.
7. Смертна кара: за і проти [Електронний ресурс] // Етика сьогодні. – 2013. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.etica.in.ua/smertna-kara-za-i-proti/>.

УДК: 347.771.78

ПОРУШЕННЯ АВТОРСЬКОГО ПРАВА ТА ШЛЯХИ ВИРІШЕННЯ

Дударєва А., 2 курс

Науковий керівник: Нестеренко О.М., викл.

Таврійський державний агротехнологічний університет

Постановка проблеми. Актуальність цієї теми зумовлена загрозою, якою наразі являє собою плагіат і не тільки з огляду на порушення прав авторів, а й для мистецтва, літератури і, особливо, національної науки та вищої школи. Прикладів присвоєння чужих результатів інтелектуальної діяльності без посилань на авторів було більш ніж достатньо в минулий час. Чи не менше, а може і більше, їх є і зараз.

Аналіз останніх даних. Кандидат юридичних наук Анна Штефан розглядала це питання і на вебсайті Національної бібліотеки України ім. В. І. Вернадського, побачила статтю під назвою «Цивільно-правові способи захисту авторського права і суміжних прав», автор В. Я. Кармазін, опублікована в журналі «Бюлетень Міністерства юстиції України», 2013 рік, № 3, с. 8–12. Зацікавившись працею з теми, яка входить до кола її наукових пріоритетів, в першому ж її абзаці вона впізнала вступ до своєї статті, що під такою ж назвою вийшла у 2009 році в № 2 журналу «Теорія і практика інтелектуальної власності». При порівнянні обох текстів виявилось, що в публікації В. Я. Кармазіна з деякими скороченнями відтворено текст її статті без жодного посилання на яке-небудь джерело. Юридичній спільноті відомі судові процеси щодо Владислава Теліпка, який у 2009-2011 роках видав під своїм іменем чимало наукових праць інших авторів, проте цим приклади наукового плагіату в Україні не вичерпуються. У 2009 році в номері 2 журналу «Часопис Київського університету права» вийшла стаття Т. В. Наливайко «Права і свободи в Україні: конституційно-правовий механізм захисту». Окрім першого та останнього абзаців, текст цієї публікації майже дослівно, з незначними змінами, відтворює наукову працю мого шановного друга і колеги Михайла Савчина «Механізм правового захисту конституційних прав і свобод в Україні», опубліковану у виданні «Правова держава», 2005 рік, випуск 16, без посилання на автора і джерело запозичення.

Можна навести сотні цитат про мету і призначення науки, і в жодній з них не йтиметься про створення ілюзії нового дослідження та імітації власних здобутків за рахунок іншого автора. Суспільство засуджує оприлюднення чужого твору під своїм іменем як таке, що не сприяє духовному, інтелектуальному, культурному розвитку, та шукає способи боротьби із плагіатом. Проте другою стороною цієї медалі є занадто широке використання терміну «плагіат» і поширення його на будь-які збіги — коли говорять про крадіжку ідей, плагіат законопроектів, передвиборчих програм тощо. Це зумовлює потребу чіткого визначення меж вчинення плагіату та його об'єктів.

Мета статті. На сьогоднішній день поняття плагіат дещо розмитою і часто плагіат не завжди можливо відрізнити від таких суміжних понять як: наслідування, запозичення, співавторство та інших подібних випадків, коли деяку схожість творів можливо.

Збіг окремої ідеї твору, зазвичай плагіатом не є, оскільки будь-який новий твір так чи інакше ґрунтується на ідеї, яка автору не належить.

Основні матеріали дослідження. Порушення авторського права в Україні, а саме: незаконне відтворення, розповсюдження творів науки, літератури і мистецтва, комп'ютерних програм і баз даних, а також незаконне відтворення, розповсюдження, тиражування або інше умисне порушення авторського права і суміжних прав, якщо це завдало матеріальної шкоди у значному розмірі, передбачено кримінальну відповідальність. Нажаль в даний момент порушення авторських прав в Україні не рідкість, тому ВР приймає дві статті «Адміністративна відповідальність за порушення авторського права - передбачена ст.51-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення.» і «Кримінальна відповідальність за порушення авторських прав - передбачена ст.176 Кримінального кодексу України. »

Згідно ст.51-2 за незаконне використання об'єкта права інтелектуальної власності на порушника накладається штраф від 10 до 200 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією незаконно виготовленої продукції та обладнання і матеріалів, які призначені для її використання.

А в ст.176 кримінально-карним визнається умисне незаконне відтворення, розповсюдження об'єктів авторського права, якщо це завдало матеріальної шкоди у розмірі від 340 грн. Таке порушення авторського права тягне за собою штраф від 3 400 грн. до 51 000 грн.

або виправні роботи до 2 років, або позбавлення волі на строк до 6 років, з конфіскацією та знищенням всіх примірників творів, матеріальних носіїв комп'ютерних програм, баз даних, виконань, фонограм, відеограм, програм мовлення та знарядь і матеріалів, які спеціально використовувалися для їх виготовлення.

Одним зі складових видів порушення авторського права є плагіат. Плагіат у перекладі з грецької означає «крадіжка», що звісно розкриває лише частково суть цього явища. На перший погляд, плагіат не здається настільки серйозно проблемою. Більше, аж доки він не починає стосуватись нас безпосередньо. Плагіат несе шкоди не лише науковій спільноті, хоча, сам перед, від нього страждають наука та освіта. Він негативно впливає і на економічну ситуацію в країні, що не є одразу очевидно.

Тим часом і в період античності, і навіть в середні віки плагіат був досить рідкісним явищем, оскільки розмножити рукопис можна було, лише переписавши її від руки. Ситуація докорінно змінилася з розвитком техніки друкарства, коли твори творчої праці стали предметом торгівлі, що приносить матеріальний дохід авторам. Це призвело і до появи чіткої законодавчої захисту прав авторів.

Висновок. Необхідно створювати нову інформацію, а не видавати чужу за свою. Якщо любителі захоплюються і переходять кордон рерайтинга, то це вже плагіат і порушення авторських прав. Якщо використаний чужий текст, то завжди потрібно давати посилання на джерело. Якщо зробити рерайтинг статті, курсової роботи і т. п. – переписати її так, щоб зміст не змінилося, а змінилася лише структура, то спеціальні сервіси перевірки унікальності такі, як антиплагіат онлайн покажуть, що стаття унікальна. Для цього вони, в першу чергу і, призначені, щоб перевіряти матеріали для публікації.

Однак, в цьому випадку, плагіат залишиться плагіатом. Дуже важливим фактором є відсутність граматичних помилок в статті. І якщо замінити подекуди кириличні літери на латиницю, то це зробить текст унікальним, але з точки зору машини - з великою кількістю граматичних помилок. Особливо великої шкоди принесе таке втручання в ключові слова, які важливі для пошуку. Тому, важливим є перевірка тексту на орфографію в Word або інших програмах.

Таким чином, плагіат має низьку загальних та інституційних проявів і не тільки у авторському праві, залежить від фактичності обставинні, мети та способу запозичення чужого вивором, порядку й способах зазначеним такого запозичення.

Список використаних джерел:

1. Актуальность уникальной информации и проверка текстов антиплагиат онлайн [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://md-eksperiment.org/post/20160518-aktualnost-unikalnoj-informacii-i-proverka-tekstov-antiplagiat-onlajn>.
2. Виды нарушения авторских прав и какая ответственность за них предусмотрена [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://arifmetova.com.ua/index.php?p=news&sub=more&nid=21>.
3. Шишка Р. Б. Плагіат та його прояви і небезпеки / Р. Б. Шишка. // Часопис Київського університету права. – 2014. – №4. – С. 170–176.
4. Штефан А. Науковий плагіат: співвідношення використання ідеї та форми вираження твору / А. Штефан. // Захист прав. – 2016. – №4. – С. 68–79.